

התורה הדברית

מתורת האדמו"ר בנש"ק
רבי יאשיהו יוסף פינטו שליט"א
לע"נ הצדיק הטהור רבי משה אהרון פינטו זיע"א
והרבנית מרדלן מזל טוב פינטו זיע"א

שלח

זמני כניסת/יציאת השבת

שלח
הפנייה: וישראל הישוע (הישוע ב,א-בד)

כניסה יציאה ר"ת

תל אביב 19:29 20:21 21:16

חיפה 19:33 20:24 21:21

ירושלים 19:11 20:22 21:19

באר שבע 19:30 20:21 21:16

הזמנים נעברו תל אביב לפי שיטת יאיר הכהים

קדושת העלון ודברי התורה יהיו

להצלחת ורפואת

כבוד האדמו"ר רבי חיים פינטו שליט"א

כבוד האדמו"ר

רבי יאשיהו בן זהרי שליט"א

נתנאל וחנה גבאי והילדים היקרים

יאשיהו יוסף יואל, מאיר אהרון

גבריאל, משה חיים רפאל בני שירן

חנה,

שירן חנה בת לאה שלמה בן יפה הי"ו

בנציון ורות והילדים היקרים

למשפחת שמואל הי"ו

זיוג הגון לדניאל בן חנה הי"ו

בבקשה מכולם לדחוק בקריאת ספר דברים השבת
כל פסוק נמרץ כענין...
שבת שלום ובשורות טובות

לא מספיק ויש לו עוד הרבה לקיים במצוה זו. ועל ידי דבריהם צריך רבי טרפון עוד אריכות ימים ושל נות חיים לקיים את מצות כיבוד אב ואם.

ועל פי זה יובן גם כאן, מרים הרגישה שמושה רבנו הגיע לתכלית, הוריד את התורה מן השמים ועשה את הדברים הגדולים ביותר, אם השלים את תיקונו צריך להחזיר את נשמתו לשמים, לכן עמדה מרים ואמרה: משה רבנו עדיין לא השלים את תיקונו ויש לו עוד מה לתקן, אם כך הקב"ה חייב להאריך את ימיו.

אך הכעס היה על מרים משום שצדיקים גדולים אפילו שמשלימים את תיקונם הפרטי נכנסים הם לגדר אחר להשלים ולחזק את הכח לדורות הבאים. וזה היה כוחו של משה, את מעלתו השלם ימים רבים לפני כן, וכל המושך חייו היו למען חיזוק וביעור דורות הבאים עד ביאת משיח צדקנו, וזהו "משה שפיר קאמר", בכל דור ודור כוחו של משה נמצא בכל תלמיד חכם.

אך עלינו ללמוד יסוד גדול, אין לאדם שום זכות לערער ולדבר לשון הרע, לא על משפחתו, לא על חבריו, לא על הקרובים ולא על הרחוקים, וכל סרה שמוציא מפיהו נזק וחורבן איום ונורא גורם הוא לעצמו, ואף אם אינו רואה באותו שעה את העונש, העונש על לשון הרע גדול הוא בעולם הזה ובעולם הבא. ובדור הזה זה אחד מהנסיונות שאנו עומדים בו, להתגבר על הדחפים ועל הרצון העצמי להרגיע את הנפש ואת היצר על ידי דיבור סרה על אחרים, אפילו שאדם חושב שהשני לא יודע את מה שדרי בר, אך בלב השני נשאר ונחתם הרושם של מה שדיבר האדם.

בשבוע זה שהוא שבוע של לימוד מה החורבן שגרם לשון הרע נחזק עצמנו בקבלת חזקה "שומר פיו ולשונו שומר מצרות נפשו", ונשים סייגים לנו ולבני ביתנו ולכל הנלווים אלינו שלישון הרע זה לערער גם על הקב"ה.

"מי האיש החפץ חיים, נצור לשונך מרע ושפתך מדבר מרמה סוד מרע ועשה טוב בקש שלום ודו" דפהו"

שלח לך אנשים (יג, ב)

ופרשו המפרשים, מדוע נסמכה פרשת מרים לפרשת מרגלים?, משום שהמרגלים היו צריכים

ללמוד ממרים, שדיברה לשון הרע על אחיה משה ונענשה, אף הם היו צריכים ללמוד להזהר מלדבר לשון הרע על ארץ ישראל. וקשה איך מרים מהקדושות והצדיקות שקמו לעם ישראל מדברת לשון הרע על משה רבנו?. אפשר לבאר ולומר יסוד גדול: מרים אהבה את משה אהבה עצומה וסיכנה את חייה להצילו מן היאור, אך מרים פחדה שימיו של משה רבנו מתקרבים לקיצם ותיכף ימות מהעולם, לכן עמדה ודיברה על חוסר שלמותו של משה בכדי שלא יפטר מן העולם.

ונבאר הדברים, הנה ישנה גמרא במסכת קי דושין (דף ל"א ע"ב) על רבי טרפון אשר היה מעשירי

עולם, ואף על פי כן לא שם מול עיניו את ער שרו וגדולתו, כאשר הגיע לפניו מצות כיבוד אב ואם, היה מקיים את המצוה החשובה הזו בכל כוחו. והגמרא מספרת במקומות שונים איך הקפיד במצוה זו, כשאמו ירדה מהמיטה היה נשכב על הריצפה בכדי להקל עליה לרדת מהמיטה שתדרוך על גבו, וכן כשהלכה ביום שבת ונקרע הסנדל שהלכה בו שם את כפות ידיו על הקרקע בכדי שתדרוך על ידיו ולא יסרטו כפות רגליה. והגמרא מספרת שחלה רבי טרפון ומצבו היה קשה באה אימו לבית המדרש ואמרה לחכמים: בתורה כתוב כבוד את אביך ואת אמך למען יאריכון ימך וטרפון בני שכיבד אותי ימות בחצי ימיו?, אמרו לה חכמים: כל הכיבוד אב ואם שעשה אפילו אם יעשה עוד אלף פעמים אינו מגיע לחצי כיבוד אב ואם שציוותה אותנו התורה.

וקשה, הרי רבי טרפון נוטה למות, ובמקום לערר עליו רחמים ולשבח את מידותיו כך עונים חכמים?, אלא אפשר לפרש ולאמר, כל אדם בא לעולם בכדי לעשות את התיקון שלו וכשמסיים את התיקון שלו מחזיר את נשמתו להקב"ה. ואיך ידע האדם מה התיקון שלו בעולם? מצוה שמרגיש שבוערת בתוכו או שבאה הרבה פעמים לפניו זהו שורש נשמתו. ורבי טרפון שורש נשמתו היה בכיבוד אב ואם, אם כן אם ידו חכי מים שעשה וקיים הרבה מצות כיבוד אב ואם יצטרך למות מהעולם משום שהשלים את המצוה, לכן אמרו לה חכמים: כל מה שקיים עדיין

ביאורים וחידושים מאת כבוד האדמו"ר רבי יאשיהו פינטו שליט"א:

ונהי בעינינו כחגבים וכן היינו בעיניהם (יג, לג) רש"י פירש: שמענו אומרים זה לזה נמלים יש בכרמים כאנשים, ע"כ. והנה בספר הקדוש קדושת הלוי מפרש רבי לוי יצחק מברדיטשוב יסוד גדול, כאשר נתבונן בדברי רש"י תקשה לנו קושיה גדולה, התורה אומרת חגבים ורש"י אומר נמלים, איך יובן הדבר?.

ומפרש בעל קדושת הלוי: שלמה המלך אומר במשלי ו': "לך אל נמלה עצל ראה דרכיה וחכם אשר אין לה קצין שוטר ומושל תכין בקיץ לחמה אגרה בקציר מאכלה".

ומובא בילקוט: מהו ראה דרכיה וחכם?, ראה דרך ארץ שבה ובורחת מן הגזל, אמר רבי שמעון בן חלפתא מעשה שנמלה אחת שהפילה חיטה אחת והיו כולם באות ומריחות בה ולא הייתה אחת מהן נוטלת אותה עד שבאה זו שהייתה שלה ונטלה אותה, אף על פי שאין לה לא שופט ולא שוטר, אתם שמיניתם לכם שופטים ושוטרים על אחת כמה וכמה. וכך מובא בגמרא במסכת ערוכות דף ק' ע"ב (אמר רבי יוחנן אלמלא לא נתנה תורה, היינו למדים צניעות מחתול וגזל מנמלה ע"כ. וזהו שפירש רש"י: שמענו אומרים שאלו אנשים אשר בכרמים רחוקים מגזל נמלים, ועל ידי כן לא יקחו את ארץ ישראל.

והנה רבי לוי יצחק מברדיטשוב מבאר את דברי רש"י: שהמרגלים שמעו את יושבי הארץ אומרים: שאותם האנשים המרגלים את הארץ אשר ראו אותם כינו אותם שהם כחגבים, כיון שידעו שבני ישראל נוהרים מהגזל נמלים ולכן היו רגועים שלא יקחו מהם את הארץ. ולכן יושבי הארץ לא פחדו ולא נלחצו מזה שבאו מרגלים לרגל את הארץ. ואולי אפשר להוסיף ולומר עוד דרך על דברי יושבי הארץ על המרגלים, במדרש רבה פרשת שופטים נאמר: מה ראה שלמה ללמד לעצל מן הנמלה, רבנן אומרים הנמלה הזו שלושה בתים יש לה קומה ראשונה של הבית באדמה לא מכניסה בה את האוכל שלה, למה? פוחדת שהגשם יחלחל ויקלקל את האוכל וכן בקומה האחרונה גם כן לא מכניסה את האוכל שלה מפני היושב והדחק שהאוכל לא יתקלקל ואת כל האוכל מכניסה בבית האמצעי. וכמה אוכל אוספת הנמלה?.

אמר רבי שמעון בר יוחאי שלוש מאות כור, וכמה חייה של הנמלה?, אמרו חז"ל חייה שישנה חודשים. והנה כאשר נתבונן ונסתכל על הנמלה שבונה בית עם כ"כ הרבה מחשבות לשמור על האוכל ואוספת כ"כ הרבה אוכל וכל חייה הם רק שישנה חודשים, בשביל מה כל הטרחה והמרוץ הגדול אחרי האוכל הרב ואחרי הבית הבטוח?.

אמרו חז"ל: שנמלה יודעת שחייה קצרים אך בטוחה היא ואמונתה אמור נה גדולה שאולי יאריך הקב"ה את חייה ותחיה יותר שנים ועל זה שיש לה אמונה חזקה מתנהגת ומתנהלת כמו שהחיים כבר ניתנו לה. וזה מה שאמרו יושבי הארץ על המרגלים, ראו אותם כחגבים אך עם אמונה וביי טחון כל כך חזקים כמו הנמלה, אפילו שמי יעלה על דעתו שיכול לנצח את הענקים היושבים בארץ, הם נמלים עם אמונה וביטחון להלחם עם הענקים ולכבוש את הארץ.

וזהו יסוד גדול לחיינו, אף שאדם רואה שעל פי השכל אינו יכול להגיע או להשיג דבר מסויים והוא מעל הכח ומעל היכולת שלו, הרי הוא מחוייב להיות עם אמונה וביטחון ולהשתדל בכל כוחו וידע שאין דבר העומד בפני הרצון.

קשה איך התורה מביאה השוואה של אנשים לחיות ולנמלים?, אלא ידוע שבבריאת העולם הקב"ה פנה לכל נברא ונברא וביקש ממנו לתת

את הטוב והמיוחדות שלו ובוה לברוא את בחר הבריאה את אדם הראשון, האריה נתן מכוחו, הנמר נתן מכוחו ולכן נאמר: הוה עז כנמר קל כנשר רץ כצבי וגיבור כארי. והנמלה נתנה את כח הביטחון בהקב"ה.

כאשר שמעו המרגלים שיושבי הארץ הענקים הגיבורים חושבים עליהם שהם עם ביטחון נמלים תקנו אותם בינם לבין עצמם שאינם נמלים עם ביטחון גדול בהקב"ה כנמלה, והיסוד שהנמלה תרמה לאדם ביטחון בה' חזק אצלם, המרגלים הרגישו בעצמם כחגבים חלשי אמונה ורפווי ביטחון.

וקשה איך הנשיאים שהם המרגלים שעמדו רגליהם במתן תורה, בקריעת ים סוף, אכלו את המן, ראו את יציאת מצרים, איך ירדו לדרגה נמוכה כזו באמונה בה'? אלא עם ישראל היו דבוקים בכל כוחם ברבם משה רבנו ואהבו אותו אהבה מרובה ביותר,

ופחדו מכניסה לארץ ישראל כי ידעו שמושה לא יכנס. וכמו שמובא על שבט ראובן וגד ומנשה שביקשו להשאיר מעבר לירדן ולא להכנס לארץ ישראל ואמרו חז"ל שלא רצו להכנס לארץ משום שהיו קשורים מאוד לרבם משה רבנו ורצו להשאיר ליד קברו וזה העומק "מקנה רב להם", מקנה מלשון קנין, רב - זה רבם משה רבנו.

וכך יהושע בן נון כששמע את אלדד ומידד מתנבאים במחנה ביקש ממשה כלאם, ומה הייתה נבואתם: משה ימות ויהושע יכניסם לארץ ישראל. וכך המרגלים, "וילוננו על משה ועל אהרון כל בני ישראל" שהתלוננו על מה שיחסרו להם משה ואהרון ויאמרו: "לו מתנו בארץ מצרים או במדבר הזה לו מתנו", כי כדאי יותר למות פה עם משה מלהיות בארץ ישראל בלי משה. "ולמה ה' מביא אותנו אל הארץ הזו ליפול בחרב". והנה ידועה המשנה בא"ב (בות) פרק ה' (חרב באה לעולם על עינוי הדין ועל עיוות הדין ועל המורים בתורה שלא כהלכה, והנה המרגלים אומרים: אם משה רבנו ימות ולא יכנס לארץ ישראל ודאי שנרד מבחינה הלכתית ולכן הירידה הזאת תביא אותנו למות בחרב, כי החרב בא לעולם כדברי המשנה על עינוי הדין, עיוות הדין ועל המורים בתורה שלא כהלכה ובלי משה רבנו ודאי נתדרדר בעינוי הלכה.

אך זו הייתה טעותם של המרגלים, לפעמים האדם יורד לעשות חשבונות של הקב"ה וידוע שכל מי שניסה לעשות חשבונות בשביל הקב"ה איבד והפסיד את עולמו. והתורה אומרת "תמים תהיה עם ה' אלוהיך" ובמופלא ממך אל תדרוש. וגם חזקיה המלך כשבא אליו ישעיה הנביא והודיע לו שיש מות מהעולם בקיצור ימים ושנים, שאל חזקיה מדוע? אמר לו הנביא ישעיה: בגלל שלא התחנת, אמר לו: איך אתחנת הרי ראיתי ברוח הקודש שעתידי להיולד לי בן שיעשה הרע בעיני ה', אמר לו הנביא: חשבונות של הקב"ה אל תחשב. וזה היה הניסיון הגדול של אברהם אבינו בעקדת יצחק, הניסיון לא היה לעקוד את יצחק כי ראינו במשך הדורות יהודים רבים שמסרו את ילדיהם על קידוש ה', ובודאי שאברהם אבינו אין דבר שהיה עומד מולו לעשות את רצון ה', אלא הניסיון של אברהם היה המחשבות, איך הקב"ה אמר לי כי ביצחק יקרא לך זרע ויצחק הוא הבן הממשיך שלך, ופתאום הקב"ה אומר לי לעקוד את יצחק, המחשבות והחשבונות האלו הם היו הניסיון של אברהם. ולכן כשיצאו המרגלים לרגל את הארץ נאמר: "וישלח אותם משה ממדבר פראן על פי ה'", וקשה הרי התורה אומרת שהקב"ה אמר למשה: "שלח לך", לדרעתך, לרצונך אני איני מצוה אותך, אם כן מה הפרוש "על פי ה'". אלא אפשר לפרש ולומר: על פי ה', אל תעשו חשבונות פרטיים שלכם, אלא תעשו על פי ה', לשם שמים. אנשים על חשבונות קטנים של הנאות קטנות, של חוסר נוחות קטנה שכבודם אולי ירד,

מוכנים לאבד את עולמם ולאבד נשמות מישראל. בחיים יש מבחנים שהאדם צריך לעמוד בהם גם אם לא נוח לו, רק יעשה הכל לשם שמים.

נועים אלימלך

מכתב מברך הארץ
דבר הארץ ויחזק פניו עליה
ללבוש נעים אלימלך
ביום שבת

שלח לך אנשים כו'. דהנה צריך האדם לעבוד את הבורא [בשני מדריגות, א'] להסתכל תמיד בשפלותו ולשבר ולהכניע את הגשמיות והארציות. ב' לחשב תמיד רוממות אל ולילך במחשבות טהורות לזכך ולטהר את מחשבתו, ועי"ז הוא מעלה את נשמתו למעלה עד מקום שרשו. וזהו פירוש הפסוק "וישובו מתור הארץ" כו', ר"ל שהשיבו את נשמתם לשורש שלהם ע"י שני מדרגות האלו, דהיינו "מתור הארץ" כלומר ע"י הסתכלותם בארציות להכניעם, ב' "מקץ ארבעים יום" הוא התורה שניתנה למ' יום, ולשון קץ הוא סוף ותכלית, והיינו שלמדו התורה במחשבות טהורות שזה הוא תכלית לימוד התורה וסופה, וזהו "מקץ ארבעים יום", וזהו "שלח לך אנשים" דע"י המצוות נבראים מלאכים וצריך לעשות המצוה במחשבה טהורה ובהכנעה, והיינו "שלח" כו', ר"ל שתעשה המצוה ותשלחם למעלה לשורשך, ו"לך" דייקא, ויתורו את ארץ כנען" פירושו כנ"ל ע"י הסתכלות בארציות להכניען וזה לשון כנען, וק"ל.

אור החיים הקדוש
מכתב מברך הארץ ויחזק פניו עליה
ללבוש נעים אלימלך
ביום שבת

" בחדש השלישי לצאת בני ישראל וכו' " התורה הקדושה מספרת על קבלת התורה

שלושה חודשים אחר יציאת עם ישראל ממצרים הקב"ה מביא אותנו אל הר סיני לקבל את התורה ומקשה אור החיים הקדוש אם הקדוש ברוך הוא כל כך אוהב את עם ישראל וחפץ לעשות התונה בין עם ישראל לתורה למה עיכב זאת שלושה חודשים? שהרי מתי שיש אהבה עושים הכל כדי לזרז את החתונה ואלו הם סימני האהבה? כותב האור החיים שלא יתעכב חושך מבא להשוקתו!

ויש לתרץ שכך היא הדרך שלכל דבר בחיים צריך הכנה וזאת כוונת הפסוק לצאת בני ישראל מארץ מצרים שעוד לא היו ראויים עם ישראל לתורה גע אחרי שיצאו מן הטומאה ישר לקבל את התורה, כמו שאשה שמחכה זמן ונטהרת, כך עם ישראל חיכו שלושה חודשי שים ואז נטהרו מספיק כדי לקבל את התורה

יהי רצון שנוכה גם להיטהר ולקבל תורה שבת שלום

פנינו דברי יאשיהו

מכתב מברך
הארץ ויחזק פניו עליה
ללבוש נעים אלימלך
ביום שבת

"ויהושע בן נון וכלב בן יפנה חיו מן האנשים החם ההולכים לתור את הארץ" (במדבר, יד, לח), אפשר לפרש ולומר עפ"י מה שכתוב במשלי (יג, כג) "יש נספה בלא משפט" והגמרא (חגיגה ד:)

מפרשת שיש אנשים שמתים בלא משפט. מספרת הגמרא שרב ביבי בר אביי היה חבר של מלאך המוות, יום אחד ראה רב ביבי שמלאך המוות שולח שליח ואומר לו: לך תביא לי את נשמת מרים מגדלת השיער, התבלבל השליח ובמקום להביא את מרים מגדלת השיער, הביא את מרים מגדלת הילדים, רב ביבי רצה לראות מה מלאך המוות יעשה עם אותה טעות שעשה השליח, אמר מלאך המוות לשליח להשאיר את הנשמה ולא להחזיר אותה לעולם הזה. שאל רב ביבי על פשר הדבר, וענה לו מלאך המוות שהרי כתוב "יש נספה בלא משפט", ואת השנים שלקחנו לה - מו' סיפים לשנות חייו של תלמיד חכם שמעביר על מדותיו. על פי זה אפשר לבאר, המרגלים הלכו לרגל את ארץ ישראל, כשחזרו ודברו לא טוב על ארץ ישראל, הקב"ה גזר עליהם מיתה, אבל מה יעשו עם החיים של המרגלים שמתו לפני הזמן, העבירו אותם ליהושע וכלב, וזה מה שכתוב "חיו מן האנשים", הקב"ה לקח את החיים של המרגלים ונתן ליהושע וכלב. אבל הייתה בעיה, בחייהם של המרגלים היה טמון לשון הרע שדברו על הארץ ועכשיו יהושע וכלב לוקחים חיים של אנשים עם מדות לא טובות, לכן משה רבנו התפלל על יהושע - "יה יושיעך מעצת מרגלים" - מהעצה של המרגלים שהייתה בחייהם, ועכשיו קבלתה בחיים החדשים שלך

בלא יועז
מכתב מברך הארץ ויחזק פניו עליה
ללבוש נעים אלימלך
ביום שבת

ספק

בטלה

היא רעה חולה, והיושב בטל בשם ליצן יקרא, שהוא מתלוצץ על גודל שכר התורה, ודומה למי שאומרים לו מנה זהובים מאוצר המלל וכל מה שתמנה יהיה שלך, והוא מתלוצץ על הזהובים ומתרצה להיות יושב בטל. והיותר שכר גדול שיש בתורה שעושה נחת רוח ליוצרו, ומי שאינו חושש לעשות נחת רוח ליוצרו, הרי זה בכלל כל שלא חס על כבוד קונו, שאמרו חכמינו ז"ל (ל) חגיגה יא: (שראוי לו שלא בא לעולם, או להם לבריות מעלבונה של תורה ואוי ואבוי

כל דבר בחיים יש את הזמן המיוחד שלו, וכאשר בא טהור מחקב"ה בלי לימודים והסברים, הוא כמו הנשימה לבד, בריא חזק ונצחי. אך כאשר האדם מכנס את שכלו וידיעותיו, הדבר נהיה קשה ומסובך, ולעולם אינו מושלם כפי שברא בורא עולם

עצות דברי יאשיהו

מי שלומד תורה בלי אהבת ה' ובלי יראה מחקב"ה, התורה שלומד נשאר למטה ולא עולה למעלה.

לא פעם קרה, שמטעמים הכמוסים עמו סירב לקבל תרומות מאנשים מסוימים. וקרה גם שהמדובר היה בהון עתק. ידועים סיפורים לא מעטים על אנשים שנושעו מברכותיו, וכאשר רצו להנות מנכסיהם, נתקלו בסירוב מוחלט. לפעמים היה מפנה את אותם תורמים ישירות למוסדות צדקה וחסד שונים, להם יתנו את תרומתם, ולפעמים סירב להתיחס בכלל לאותה תרומה.

נביא עובדה אחת מדהימה, שיש בה ללמד מקצת כל הכל.

באחד הימים האחרונים לשבת רבי משה אהרון במוגאדור, נכנס לביתו אדם שלא היה נראה כשומר תורה ומצוות, וביקש לדבר עם הרב. משנענה, פתח ואמר: בן אנוני למשפחת אלגרסי, מיוצאי העיר מוגאדור. גיליתי לאמריקה, לעיר לוס אנג'לס, עשיתי שם חיל, והתעשרתי. אולם דבר אחד מעיב על השמחה בחיי, עברו כבר כמה שנים מאז שנשאתי אישה, ועדיין לא זכיתי לפרי בטן, ובנני מבקש ומתחנן מכבוד הצדיק שיתפלל עלי שאזכה לבן.

רבי משה אהרון האזין לבקשתו, שקע בהרהורים, ולבסוף נענה ואמר: "זכות אבותי הקדושים תעמוד לך ש'כעת חיה' והינך זוכה לבן, ובמלאות לוי"ג שנה תביאהו אלי".

האיש שמח מאוד על בשורת הבן, הודה לרבי משה אהרון, יצא, ונסע לביתו.

כעבור שנה התקיימה הבטחת הצדיק, והאיש זכה לחגוג את שמחת הולדת בנו.

השנים נקפו להם, ולאחר כשלוש עשרה שנה, נזכר האיש בהבטחתו לרבי משה אהרון, ומיהר לקחת את בנו למוגאדור, לבית הצדיק.

בבואו לשם, סיפרו לו בני המקום, שכבר לפני כמה שנים עזב רבי משה אהרון את עירם, עבר לקובלנקה, ומשם לארץ ישראל.

האיש לא התיימש, ונסע לארץ ישראל. בהגיעו לארץ, חיפש אחר מקום מגורי רבי משה אהרון, ולאחר מאמצים, הדיע לביתו בעיר אשדוד.

כשנכנס לרבי משה אהרון עם בנו, החווה בידו כלפיו, ואמר: הבטחתו של הרב התקיימה! זהו הנער שנולד מכח תפילתכם. עתה הגיע לשנתו ה"ג, ועשיתי כפי שכבוד הרב ציווה עלי להתייצב עמו בפניו. קעת הנני מבקש מכם שתברכו את הנער בברכת הצלחה שתלוה אותו כל ימי חייו.

רבי משה אהרון נענה בחיוב, ובירך את הנער כדרכו. לאחר מכן, הוציא המחאה בה היה רשום סכום עתק, נתנה לרבי משה אהרון, ויצא לדרכו.

לאחר שיצא התבונן רבי משה אהרון על הכתוב בהמחאה, והנה הוא רואה שההמחאה נכתבה עבור ישיבת רבי חיים פינטו. מיד קרא לבנו - כבוד הרב שליט"א, וציווה עליו להשיב את האיש לפניו.

כשחזר, פנה אליו רבי משה אהרון ואמר: אין לי ישיבה כזו, בבקשה תיקח

את ההמחאה בחזרה.

האיש סרב, וביקש שהרב יקח את ההמחאה ויעשה בה כרצונו.

אולם רבי משה אהרון עמד על דעתו, ואמר: מצטער, אין לי ישיבה כזו, וקח את ההמחאה.

האיש היה מופתע מאוד, אולם הבין שכך הוא רצון הצדיק, ולא יצליח לשנות את דעתו. בלית ברירה לקח את ההמחאה, יצא מבית הצדיק, והלך לדרכו.

כבוד הרב שליט"א לא יכל להתאפק, ופנה לאביו בשאלה: מדוע לא לקחת את ההמחאה? הלא בסכום שהיה רשום בה יכולנו להקים כמה מוסדות, ולהחזיקם שנים רבות.

רבי משה אהרון לא השיב לבנו לגופו של ענין, אלא אמר לו כך: "כשתקים מוסדות, ותצטרך כסף, אזי הקב"ה ישלח לך כל צרכך".

לאחר מספר שנים ביקר האיש שנית בארץ ישראל. בעת שהותו נודע לו, שבימים אלה ממש נפטר הצדיק רבי משה אהרון פינטו לבית עולמו, ובניו עוד יושבים עליו שבעה. האיש הזדרז להגיע לבית האבלים,

ובהיכנסו לבית הצדיק סיפר לבניו את סיפורו המופלא. כשיסיים את דבריו, הוציא מכיסו המחאה, ונתן אותה לבן הגדול - כבוד הרב שליט"א.

בהמחאה היה רשום סכום גדול מאוד, וכבוד הרב שליט"א סבר כי סכום זה יספיק לכסות את בניית ציונו של הצדיק ברוב פאר והדר. למחרת נתן את ההמחאה לפקיד הבנק, על מנת שיפקידנה בחשבונם, ומכספה יבנו את הציון.

אולם, רבות מחשבות בלב איש... זמן קצר לאחר שהפקיד יצא את ביתם, נכנסו בזה אחר זה שלושה אנשים, ובפיהם סיפור זהה:

בליל אמש, בעת שישנו על מיטתם, הופיעה בחלומם הצדיק רבי משה אהרון שנפטר זה עתה, ובפיו בקשה: "לכו ואמרו לבני שלא ישתמשו בכסף זה לבניית הציון, הזהירו אותם, שאם ישתמשו בכסף זה רוחי לא תשהה שם!"

כשמוע הרב שליט"א את דבריהם נחרד על נפשו, והתקשר מיד לידי דו פקיד הבנק בבקשה שלא יפקיד עדיין את ההמחאה. לאחר מכן, פתח בבירור יסודי, מיהו האיש, ומה הם מעשיו. לאחר מאמצים רבים עלה בידו, כי עושרו של האיש ממקורות שאין ראוי להשתמש בהם לדברים שבקדרי שיה... נפשו הטהורה של רבי משה אהרון לא יכולה לסבול שהציון על קברו יבנה מכסף מפוקפק שכזה, וככל הנראה עוד בחיים חיותו חש כי מקור הכסף אינו טהור, ולכן סירב להשתמש בו. לאחר שכבוד הרב שליט"א הגיע למס" קנא זו, ביקש את ההמחאה בחזרה מפקיד הבנק, וקרעה לגזרים.

תורת הדי"ף

מתורתו ונהגותיו של כבוד האדמו"ר רבנו יאשיהו יוסף פינטו שליט"א העלון הסתף אשר נוסף בניו זורק, לוס אנג'לס, מאוני מקסיקו, מרוקו וישראל בכל הערים וגדולות המושבים **מכניסים את כבוד האדמו"ר לשולחן השבת שלכם** רוצים לקחת חלק בהפצה הענקית רוצים להקדיש עלונים לע"ג ולרפואת חיינו עכשיו: 050-592-5552

זיווג הגון והצלחה
מאיר ירין
בת חן בת אוסנת
רחלי בת הדסה
שיראל בת לאה
נועם בן מיכאל
אופק בן רוני

לזיכרון עולם בהיכל ה' קדושת העלון ודברי התורה יהיו לעילוי נשמת

ורחמה בת חנה ז"ל, ליאון יהודה בן סול בן וואליד ז"ל, סימונה בת וואליד ז"ל, מרים בנימין ז"ל, אליס בת לאה ז"ל, פרננדו מסעודה בת לאה ז"ל, מורים בן לאה ז"ל, טלי עטר בת מסעודה ז"ל, ברכה ברכוסה בת מרים ז"ל, רבי לעזרי ויצמן ז"ל, אמיר ויצמן בן מסעודה ז"ל, רמי רחמים בן אליס ז"ל, פיליפ בן פרננדו ז"ל, רבי חיים בר מימה ז"ל, מורים סלימאן בן מרים ז"ל, בן ציון בן שלום ושמחה ז"ל, שמחה בת שלום ורות ז"ל, אהרון בן חנה ז"ל, צמח בן תמו ז"ל, אסי שאול בן עליזה ז"ל, תמר בת שמחה ז"ל, רבקה בת שמחה ז"ל, אליהו בן חנה ז"ל, דוד לוי בן שרה ז"ל, בן וענונו בן שרית ז"ל, שלום בן ברכה ברכוסה ז"ל, מורים סלימאן בן מרים ז"ל, שמואל בן אהרון וציפורה ז"ל, ריטה רבקה בת תמר ז"ל, בן ציון בן שלום ורות ז"ל, שמחה בת שלום ורות ז"ל, פרוספר בן תמו ז"ל, יקות בת עלו ז"ל, מאיר בן עלו ז"ל, שרה בת פאני ז"ל, בנימין בנימין ז"ל, אליהו רחמים בן אילנה ז"ל, מוזל בת תמו אביכזר ז"ל, אלברט אברהם בן נינה ז"ל, שלמה בן אסתר ז"ל למשפחת הטואל